

Ábyrgd tjóðveldisflokksins

JAVNAÐARFLOKKURIN fær í Fjúrtaða seinasta leygar- dag av at vita frá tjóðveldis- konu. Orsøkin er tey mongu uttanlandslánini, sum tikin vórðu frá 1985 til 1988. Les- arin fær at vita, at javnaðar- flokkurin einsamallur hevur ábyrgdina av hesum lántøk- um hjá privatnum. »Javnaðar- menn sótu við opnum eyg- um og lótu privatar speku- lantar taka eitt uttanlands- lán heim fyrri og annað eftir.

VIT hava hoyrt hetta grenjið fyrr frá tjóðveldismonnum, men ongantíð áður frá tjó- veldiskonum og skulu tí nýta høvið at minna tjóð-

veldisflokkinn á fylgjandi: Tað var tjóðveldiskonan Jóngerð Purkhús, sum sat fyrri figgjar- og búskaparmál- um hesi árin, talan er um. Hesi árin var eingin endi á øllum reppi og breggi um hvussu væl tað stóð til bú- skaparliga og figgjarliga í landinum. Óneyðugt er at leggja afturat, at tað stóð so væl til, tí búskapar- og figgjar- mál vóru málsøki tjóðveldisflokksins. Óneyð- ugt skuldi verið at mint Fjúrtaða á, at fólkatingsval- evnið frá »one man show« valinum rak meginpartin av valstriði sínum upp á hetta eina, at so góður búskapar- og figgjarpolitikkur hevði ikki áður verið ríkin í Føroy- um, sum tann politikkur, sum ríkin var av Jóngerð

Purkhús. Sjálf endaði Jón- gerð Purkhús valstrið sitt fyrri opnum sjónvarpi í Norð- urlandahúsinum við einum samfeldum lovsongi til sín egna búskapar- og figgjar- politikk.

MEN nú er viðvent í holuni. Nú er sambært tjóðveldis- konu í Fjúrtaða alt galið við tí búskapar- og figgjarpoli- tikki, sum ríkin varð frá 85 til 88 og javnaðarflokkurin fær einsamallur ábyrgdina fyrri øllum tí, sum skal vera galið. Hetta er klassiskt tjóðveldis verjuspæl, tá flokkurin er ríkin í tronga. At flestu trupulleikarnir eru sjálv- skaptir av hesari samgong- uni tora teir ikki at siggja í eyguni. At tey eru við at koppa allar spekulantanna

sjálvskaptu trupulleikar yvir á Palleba tora tey sjálvsagt ikki at viðganga. At tjóð- veldisflokkurin er vorðin ifylla og skutilsveinur hjá tí svartasta av tí svarta er so svárt at liva við hjá sjálv- rættvísnum moralistum, at teir eru noyddir at blaka skarn eftir sínum fyrrver- andi samstarvsflokkum og ikki aftra seg við at geva øðrum skuldina fyrri egði dølskni og eftirlæti. Men einaferð kemur veljarans dómur og tá fæst at siggja, hvørt tey, sum royna at leggja ábyrgdina av egnum kleyvarskapi á onnur, fáa ta løn, hesi hava uppiborið. Livst so spyrst.

pol.

Bara til gaman, ella...

Skemtileikurin, komedian, í Føroyum fær um nøkur ár nýggja styrki.

Páll Danielsen verður um eitt ár útbúgvinn sjón- leikari í Árhús. Hann ætlar so at royna seg í Dan- mark tvey, kanska fleiri ár. Men eina ferð setir hann væntandi kósina aftur á pallin í gamla Sjón- leikarhúsinum í Havn. Her sýndi hann gávur sínar sum skemtileikari sunnu- dagin og í gjárkvöldið. Í trimum leiklutum í kom- edijuni "Brútleyp Figaros" hjá franska samfelagsrevs- aranum Pierre-Augustin Beaumarchais (1732 - 1799). Hann er snildi musikklaerarin Bazilio, drambláti leknin Bartholo og vinglaði urtagarðsmað- urin Antonio, triggir kom- iskir persónar, sum Páll tulkar sera væl og við neyðugum variatiónum.

Páll er eisini góður ka- berettileikari, hava vit sæð nakrar ólavsøkur og fara at siggja aftur í ár. Men hann er ikki bara til gaman. Fyrsta stóra leiklutin hevði hann í meistaraverk- inum "Hvor ræðist Virgi- niu Wolfe?". Og tann leik- urin er avgjørt ikki nøkur komedia. Páll stóð seg væl sum "karakter" leikari.

Men hetta var áðrenn, hann gjørdist kendur sum

góður skemtileikari. Vand- in er, at slíkir leikarar sleppa ikki úr aftur hesum básinum "komedia", koma teir í hann. Fólk fara at flenna so skjótt, tey siggja teir á pallinum.

Ætlar Páll Danielsen sær ikki í hendan básin, men vil verða "all-round", eiga vit, í Føroyum í hvussu so er, næstu ferð at siggja hann sum "ál- varsmann" á pallinum (Leikhúskabaretin undan- tikin sjálvandi) fyrri at fáa staðfest eina ferð enn, at tað dugur hann eisini.

SJÁLVSÁLIT

"Brútleyp Figaros" er ein frálík komedia við nóg- um misskiljingum og re- plikkirnir eru ofta ein sonn perlurøð. Leikararnir eru næmingar í sjónleikar- askúla og hesin leikurin fráfarararroynd í næst- síðsta flokki. Talan er um leik fyrst og fremst, ikki er gjørt so øgiliga nógv burtur úr pallmynd og øð- um ytri umstøðum. "Brú- leyp Figaros" er krevjandi roynd. Komediur krevja skjótleika og nærlagni og so er leikurin langur aftur- at. Men øll stóðu roynd- ina. Framburðurin var greiður og spælið rætti- liga trygt. Jesper Asholt er skálikur Figaro, Julie

Carlsen tann sakleysa, men snúna Suzanne, Tho- mas Leth Rasmussen óhepni greivin Almaviva, Johan De Fine Licht er yndislig sum greivinnan

og trátika skemtilig sum dómaraskrivari og Mette Christensen er demonisk sum Marcelina, fitt sum drongurin Cherubin. Hon misti ikki steivið í fyrsta

parti, tá tann tungi kjólin hjá Marcelinu hevði stóran hug at gliða av herðunum. Og júst hetta kann brúkast sum gott dømi um sjálvs- álitið hjá øllum leikarun-

um. Gott tamarhald á stóðuni alla tíðina. Tey eru góðir næmingar og ætla sær okkurt við út- búvgingini.

hd

Páll Danielsen er góður í teimum komisku leiklutunum, serliga sum lækni og urtagarðsmaður, í "Brútleyp Figaros". Men ætlar hann sær leiklutir bæði til gaman og álvara, eiga vit næstu ferð at siggja hann sum "álvarsmann" undir hesum orðum í Sjónleikarhúsinum. Annars er vandi fyrri, hann endar í básinum hjá skemtileikarum burturav. Og áskoðarar fara at flenna, so skjótt hann trínur inn á pallin.